

Ramazan Kayalar'ın Anısına

In Memory of Ramazan Kayalar

Selahattin Öztürk*

Öz

Dostluğu bir kaç sayfa ile anlatabilmek mümkün mü? Kesinlikle değil. Bu yazı aramızdan ayrılan değerli ağabeyim Ramazan Kayalar'ı hatırlatacak sadece birkaç satır, oysa gerisi, evet ya gerisini anlatabilmek mümkün mü? 1982'de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde başlayan dostluğun Yeniköy Kabristanı'nda son bulmasına kadar Ramazan Kayalar (04 Şubat 1964-25 Temmuz 2017).

Anahtar Sözcükler: Ramazan Kayalar; YORDAM kütüphane otomasyon programı; sayısallaştırma.

Abstract

Is it possible to describe a friendship in just a few words? This article can only offer a few sentences to bring to mind my treasured friend Ramazan Kayalar, who is now lost to us. How can I tell it all? This is the story of our friendship, begun in the Istanbul University Faculty of Letters in 1982 and lasting until we laid him to rest in the Yeniköy Cemetery in 2017.

Keywords: Ramazan Kayalar; YORDAM Library Automation Program; digitization.

İnsanın, hayatına dokunan dostları anlatabilmesi, onunla ilgili duygularını tanıyanlara hatırlatma, tanımayan ama duyanlara aktarılmasının güçlüğü ile yazıldı bu satırlar.

Benim için kimdi Ramazan Kayalar? 1982 yılının Eylül ayının son günlerinde Edebiyat Fakültesi'nin Fen Fakültesi ile sınırı olan meşhur meydanında (aslında Hergelen/meşhur adıyla Hergele) başlayan bir dostluk, görüşmelerimiz bazen seyrekleşse de bağlantımızın hiç kopmadan devam ettiği bir dostluk.

Fakülte yıllarının, öğrencilik hayatının getirdiği rahatlıkla, Turan Emeksiz Yemekhanesi'nin kuyruklarında, masalarındaki neşeli anlar, ağırlıklı olarak Karagümrük ve Eyüp Stadlarının toprak zeminlerinde oynadığı güzel futbolunu izlemek için beton merdivenler üzerinde kendisine yaptığımız tezahüratlar, her gördüğünde o tok sesiyle varlığını hissettiren, adeta kendisiyle özdeşleşen üstelik ne kendisinin ne de benim hiçbir uyarıda bulunmamamıza rağmen diğer arkadaşlarımızın hiç birisi tarafından kullanılmayan bana özel "Arap" nidaları arasında geçen günlerimiz.

Fakülte bittikten sonra kütüphanecilik yapmayan ama yaptığı iş dolayısıyla ve bizim kitap/dergi almak için gittiğimiz Beyazıt'ta yollarımız her zaman kesişen, Beyazıt'a sıklıkla geldiğimizi bildiği için birkaç gün uğramaz isek arar, yanına vardığımızda da tepside yeni pişmiş tavukları göstererek o neşeli haliyle "yavrum nerdesiniz tavuklar elimde kaldı" bu piliçleri çöpe atmayım hadi oturun şuraya der, bir şey ikram etmeden de dükkânından

* Süreli Yayın Araştırmacısı, Emekli Kütüphaneci, Zeytinburnu Belediyesi Merkezefendi Şehir Kütüphanesi Yöneticisi. e-posta: selahattinozturk1964@hotmail.com

Researcher of periodicals, retired

çıkarmazdı. Lokanta işinden sonra aynı mekânda bir müddet sürdürülen kuyumculuk işi ve bu sırada kütüphaneciliğe dönmek için arayışlara giren ağabeyimiz Ramazan Kayalar.

Ağabeylik konusuna girmeden olmaz, aynı yılda doğmuş olmamıza rağmen bak “Arap” bir dakika önce doğan ikiz kendisine abi dedirtiyor ben senden 4 ay büyüğüm bana abi diyeceksin karışmam yoksa derdi.

Ticaret hayatına dönemin şartları gereği son verdikten sonra mesleğe dönme arayışlarını sürdürürken Abdülkadir Harmancı ile yolları kesişen Ramazan Ağabey bu sayede mesleğin içine girmişti. Girmişti ama bu sefer farklı bir şekilde. YORDAM Bilgi Teknoloji şirketiyle mesleğimize teknoloji ve diğer pek çok yenilikle destek olacak bir şirket yöneticisi olarak girmişti.

Pek çok meslektaşımızın hayatına dokunacağı, gerek ticari, gerek insani olarak iş yaptığı kütüphanecileri etkileyen, unutulmaz hatıralara ve işlere imza atan, bulunduğu topluluğun gerginliğini bir anda ortadan kaldırma becerisine sahip, enerji ve neşe dolu bir kişiliğe sahipti.

Mesleki sohbetlerde ortaya konulan düşünce ve projelere ilgi gösterir, bir hal çaresi bulamazsanız gelin bir şeyler yaparız der, yapılacak projelere günün şartlarına uygun olarak destek olur, kendisi ve YORDAM aracılığı ile olamazsa olabilecek kişi ve kurumlarla buluşmalarına aracılık ederdi. Bu desteklerin en güzellerini de öğrenci odaklı olanları oluştururdu.

Dostluğumuza, arkadaşlığımıza bir dönem iş ortaklığı da eklendi. İSAM’dan ayrılmış birkaç arkadaşla beraber kütüphane düzenleme projeleri yürütürken, YORDAM kullandığımız bir proje için çalıştığımız kütüphaneye ara ara uğruyor, bu gelişlerinde sohbetler ediyor, mesleki tartışmalarda bulunuyorduk. Böyle bir günde “Arap bizim fakültedeki (Marmara Üniversitesi Nadir Eserlerin Sayısallaştırılması Projesi) projede desteğe ihtiyacımız var bizimle çalışır mısın” teklifini yaptı. O teklifle başlayan iş ortaklığı 8 büyük kurumsal sayısallaştırma ve kütüphane düzenleme projesinde binlerce kitap ve dergi kataloğu, milyonlarca dijital görüntünün işlenmesi ile devam etti. Bu projelerin tamamına yakınında mesleğimize ve meslektaşlarımıza yaptığı katkıları anlatmak bu yazının hacmini aşan boyutta olduğu için Ramazan ağabeyin farklılığını ifade edebileceğine inandığım iki hususu kısaca belirtmekle yetineceğim:

- *Uygulamasını yaptıkları tüm projelerde olabildiğince çok mesleki eğitim almış veya almakta olanların istihdamını ön planda tutan, çalışmalar sırasında da bu meslektaşlarımızın kalıcı bir işe girmesi için sürekli arayış içinde olan tutumuyla meslektaşlarımıza ağabeylik yapması, çalıştırdığı kişilerin ücretlerini zamanında ödeme konusundaki hassaslığıyla,*
- *Ticari bir firma olmalarına ve yaptığı tekliflerin kabul görmesi ve uygulanması durumunda ciddi anlamda ticari kayba uğrayacaklarını bilmesine rağmen; gerek ihale sürecinde, gerekse proje uygulaması sırasında ilgili kurum idarecilerine, ayrıca katıldığı mesleki toplantıların pek çoğunda fırsatını bulduğu an ısrarla dile getirdiği özellikle Osmanlı dönemi eserlerinin toplu kataloğu yapılmadan sayısallaştırma işine gereksiz harcamalar yaparız anlayışıyla da mesleğimizin gelişmesine yapmaya çalıştığı katkılarla farkını ortaya koymuştur.*

Ama maalesef bu dileğinin gerçekleştiğini görmek nasip olamadı kendisine. Bu katalogları tamamlayabilir miyiz acaba? Çok da zor değil aslında.

En son görüşme ve konuşmamız YORDAM’ın kütüphanecileri bir araya getiren Üsküdar’daki iftar sofrasında, “ziyaretine geleceğim Arap” şeklinde olmuştu. Kısmet değilmiş.

25 Temmuz gece yarısı çalan telefonumun sesi bu kez bir garip gelmişti bana, telefonun diğer ucunda çok kıymetli kardeşim Selçuk Aydın’ın alışık olmadığım buruk bir sesle “abi duydun mu” sorusu ve arkasından çok uzun gibi gelen bir sessizlik, sonrası verdiği ölüm haberi... Bu tür haberleri verenin elindeymiş gibi ve bir işe yarayacakmış gibi detayı öğrenmeye çalışan soruları sıraladım peş peşe, ama ayrıntı elimizde olmadığı için YORDAM ailesinden yapılacak resmi açıklamaya kadar sessiz ve endişeli bekleyiş. Sonrası ise hepimizce bilinen ve yaşanan hüznün...

Vefatı sonrası sosyal medya üzerinden yazılan taziye mesajları dikkatle okunursa, güzelliklerle dolu olarak dokunduğu meslektaşımızın çokluğu nasıl bir değeri kaybettiğimizi anlamamızı sağlar.

Ramazan ağabeyim, seni mesleğimize kattığın değerler, sıcak ve samimi dostluğunla hatırlayacağım, “Arap” diye seslenişini özleyeceğim. Mekânın cennet olur inşallah.